

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2019/9

Én is munkálkodom...

– de nem csak a múltó
időnek.

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a szövétségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

uszonnegyedik többgenerációs táborunkat 443 (hétvégén 461) fő, köztük 74 első táborozó részvételével tartottuk Sátoraljaújhelyen. A bölcsődésekből, óvodásokból, hittanosokból, 130 ifisből, szülőkből, nagy- és dédszülőkből álló tábor átlag életkora 31,4 év volt. A legfiatalabb 8 hetes, a legidősebb 89 éves volt. A tábor lakóinak 51,6%-a 25 évesnél fiatalabb volt.

A hét címe: „**Én is munkálkodom...**” (Ján 5,17)

- Mire indítanak bennünket Isten tettei?
- Hogyan készülhetünk fel munkáinkra?
- Hogy érzed magad a munkában?
- Mire adnak lehetőséget munkáink?
- Hogyan válhat munkánk istentiszteletté?

A témáról délelőttönként 25 bibliakörben beszélgettünk. Esténként a Péter életéből vett bibliai szakaszok alapján szólt az ige. Idén 255-re emelkedett a „csupros atyafiak” (tizedszer táborozók) és 43-ra a húsz táborban részt vettek száma, őket egy ígés kancsóval köszöntöttük.

A hét több mint 15 millió forintba került, amely nagyrészt a részvételi díjakból gyűlt össze. Missziós és szociális okból 70 fő kapott támogatást tagjaink céladományából és a „Nagyerdei Egyházközségért” Alapítványtól.

Püski Lajos lelkész

Témaszemléltetés

Témafelvezetésen

„**É**s fogta az Úristen az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizzé.” (1Móz 2,15)

Vagyis kezdettől fogva feladata volt az embernek. Mint ahogy Isten sem tétlenkedik, ugyanúgy az ember létéhez is hozzátartozik a munka, illetve valamilyen feladat. Ami nem merül ki a tanulásban és a pénzkereső munkában. Feladat gyerekkorban a fejlesztő játék és az otthoni segítség, idős korban az Úr ügyéért való imádkozás. Sokféle munka bizthat az emberre, mint ahogy mi is sokféle foglalkozást képviseltünk a csoportunkban. Hogyan jelenítsük meg munkánkban Isten országát, miközben a feladatunkat is becsülettel végezzük? Erről és hasonló kérdésekről beszélgettünk a kiscsoportos alkalmakon. Miért dolgozzunk? Hiszen Isten a szavával megteremtette a világot, és képes lenne azt egymaga irányítani. De Ő azt mondja az embernek: veled akarom csinálni.

Szabó Zoltán, 17. csoport

Az idei táborban az ifink sok mindent megélt, jót és rosszat is. A beszélgetések során sok érdekes gondolattal találkoztunk és sok tapasztalatot szereztünk. Bár az idő nem volt a legtökéletesebb, az emlékeink azok maradnak.

A 2019-es tábor legemlékezetesebb történései számunkra:

– Mikor a focis tudásomat nem firtatva meccseztek az ifik egymás ellen, és sikeresen zárult a meccs. (Alex)

– Az erdőn, hegyen keresztül megtett 10 km-es túra, amihez bár nem volt eleinte kedvünk, a végére már élveztük. (Gréti)

– A közös beszélgetések, melyek alatt túl gyorsan telt az idő. (Boldi)

– Amikor a hamis hangokat félretéve, az esti áhitatról felfelé jövet közösen énekeltünk. (Marcsi)

– Az utolsó beszélgetés Eszterrel és Petivel, akiktől a tábor végére könnyes búcsút kellett vegyünk. (Zsuzsi)

– Új ifivezetőként pozitív élményt jelentett, hogy az agaboszosok milyen könnyen megnyíltak és kifejezték magukat. (Bálint)

– Az éjszakai túra, amely során szereztünk pár sebet, de az élmény mindent megért, amikor a kettős kereszt alatt közösen énekelünk. (Abigél)

Tóth Bálint, Agabosz ifi

Elköszöntünk Gyatyel-Horváth Esztertől

Csoportvezetők

A korábbi tapasztalataim alapján nem volt kérdés, hogy a mostani tábor is csodálatos élményekben fog részesíteni. Nem is csalódtam, sőt új élményekkel, áldásokkal gazdagított, már a témájával is. Hívó életünk részeként lehet a munkánk, tevékenységünk Istent magasztaló? Elég ehhez csak az akaratunk? Felemelő élmény volt a napi felvezetések után a kiscsoportunkban megbeszélni a témát, hogy hívőként hogyan változott meg a munkavégzésünk a munkahelyen, a családban és közösségekben, a kortól függő módon. Az elhangzott hozzászólások, bizonyosgátételek rávilágítottak arra, hogy bukdácsolunk hívő emberként is. Kérni kell naponként alázatos lélekkel, imádkozva megváltó Urunk segítségét. Mert korlátainkkal szembe kell nézni, és azzal is, amikor elutasító fogadtatással találkozunk. Hallhattunk erre pozitív és negatív élményeket. Nagyon építő volt boncolgatni a témát, egymást meghallgatva, csoportvezetői irányítással.

Különösen megérintett a péntek esti áhitat, a gyertyafényes közös éneklés imádságokkal. Hiszem, hogy ez is, mint sok minden a táborban, istentisztelet volt.

Szabó István, 21. csoport

A gyülekezeti tábor idén is megkoronázta az egész 2019-es évet. Jómagam már ötödjére táboroztam, de még így is rengeteg új dolgot tapasztaltam meg, tekintve, hogy ifis lettem.

Azt hiszem, itt találtam végre egy olyan szűkebb közösségre, akiknek az értékrendje, a gondolkozása hasonló az enyémhez, és még Isten hívó szavát is hallják.

Sokat beszélgettünk, énekeltünk, társasoztunk, és az esti Teaházak is nagyon jól teltek.

Az ifivezetőink négy nagyon aranyos fiatal, Máthé Boglárka, Bartók Gellért, Burai Sára és Máthé Levente.

Ők a délelőtti alkalmakra rendszerint vicces csapatépítő játékokkal és érdekes beszédtemákkal készültek.

Ez a hét is örökké felejthetetlen marad számomra, és azt hiszem, hogy ezzel azért a többség így van.

Remélem, hogy a jövő évben is a gyülekezettel tarthatok Sátoraljaújhelyre, és hogy pár táborozóval továbbgyarapodik a közösség.

Vitéz Kata, Bertalan ifi

Péntek délután „Krisz-tusán” vettem részt, amelyen két csapat mérkőzött egymással. Hat hittanos és három felnőtt került a Márk nevű csapatunkba. A feladatok többnyire elég bohókásak voltak, és többször gondjaink akadtak az értelmezésükkel, de azért megküzdöttünk velük. Többen egymást nem ismerve kerültünk a csapatba, a születésnapunk alapján – mindannyian az év második felében születtünk –, ellenfeleink, „Józsefék” az elsőben. Az utolsó állomás volt talán a legnehezebb. Jákob és Ráhel történetét kellett eljátszanunk, de úgy, hogy csak számokat mondhattunk ki, azokkal helyettesítve a beszédet. Először kicsit bajban éreztük magunkat, de egy nagyhittanos kislány rögtön szépen elmondta nekünk a történetet, majd egy szerepet elvállalt, a többi kiosztásában és a történet eljátszásában pedig szintén jeleskedett. Az állomásvezetővel együtt le voltunk nyűgözve. Az egyik esti szolgálatot a mi csoportunk végezte, amelyen közülünk többen is bizonyosságot tettek. Úgy vettük észre, hogy a gyülekezet figyelmesen hallgatta őket, és örömmel hallottuk utólag a kedvező visszajelzéseket.

Csige István, 24. csoport

Zákeus ifi

Abölcsődei csoport szolgálatának lehetőségét kaptuk meg. Örültünk. Már napokkal korábban elkezdtük a készülődést. A dekorációra is nagy gondot fordítottunk, hogy minél jobban érezzék magukat a kicsik. Készültünk reggeli imádsággal, virágokkal, fiús és lányos mintákkal. Az úticsomagunkba bekerült sok minden, hogy minél vidámabb és tartalmasabb legyen az az idő, amit együtt töltünk a kicsikkel. Így vittünk sok érdekes gyülekezeti játékot, könyveket, labdát, nyomdát, lufikat, autókat, babákat, homokozókészletet, locsolót, csúszdát és buborékfújót. Az autópályás szőnyegen az autók és repülők üzemanyaghoz juthattak és beállhattak a parkolóba. Volt, amelyik járműnek nem maradt hely, de rajtunk ez sem fogott ki, mert az építőkockákból építettünk külön parkolókat, tornyokat. Így telt az idő nap, mint nap. Sokat játszottunk, meséltünk és énekelünk. A csoportban a hét folyamán kilenc kisgyermekkel játszhattunk együtt hosszabb-rövidebb ideig. Volt, akit anyja vagy apa hozott, volt, aki a mamájával maradt ott, volt, akit a nagynénje kísért el. A gyerekekről fotókat készítettünk emlékebe, ezeket elküldtük a szülőknek, nagyiknak. Reméljük, hogy a gyerekek is olyan jól érezték magukat, mint mi. Köszönjük a szolgálat lehetőségét.

Madar Ilona és Tóth Szabina, Bölcsőde

Első táborozóként a legnagyobb élmény számomra maga a közösség volt. Olyan jó volt látni és érezni, ahogy a Lélek körülöleli az egész tábor. A hét témájával is betalált az Úr, hiszen az utóbbi időben épp olyan kérdések foglalkoztattak, hogy a jelenlegi munkámat miként tudnám keresztyénként, felülről fakadó motiváltsággal végezni, illetve hogy a jövőben milyen munkakörben szeretne használni engem az Úristen, hiszen épp költözés és munkahelyváltás előtt állok.

Nagyon kedves volt számomra a reggeli kápolnai csendesség és az imaközösség, ami már a nap elején ráhangolt a lelki frekvenciára. Külön öröm volt, hogy az egyiken párommal, Kristóffal együtt szolgálhattam!

Bízom benne, hogy Isten kegyelméből hamarosan a gyülekezet többi alkalmán is részt vehetek majd.

Miskolczi Zsuzsanna, 15. csoport

23. csoport

Nagy várakozás előzte meg életem első református táborát. Meglepett a tábornyitó ünnepségen összegyűlt tömeg látványa, de a kitűnő és zökkenőmentes szervezés miatt sosem éreztem zsúfoltságot. Számomra a májusban befejezett Bibliaiskola légköre hatotta át a Püski Lajos tiszteletes úr által vezetett kiscsoportos beszélgetéseket.

A programok közül a film klubon és a bibliadráma előadáson vettem részt. Az egyik ificsapat által szervezett „Láthatatlan színház” előadásáért, a sokkoló élmény miatt, sírásba fulladt öleléssel mondtam köszönetet a fiataloknak. A cetlire írt névhúzás miatt, de ezen kívül is mély és hasznos beszélgetéseket folytattam.

Az esti áhítatra többször mentem le gyalog a festői szépségű, kanyargós erdei úton. A templom légkörét minden alkalommal áthatotta a Nagyerdei Gyülekezet összetartozása a hitvallásokkal, előadásokkal, a zenekar által színesített, magával ragadó dalokkal.

Hálás szívvel gondolok vissza a konyhai dolgozók kedvességére, a finom, változatos és bőséges étkezésekre.

Már most vágyakozva tekintek a jövő évi táborra. SDG!

Both Tiborné Szilvi, 20. csoport

Lányfoci

Láthatatlan színház

A hét témája a munkálkodás és a gyümölcstermés volt. Bennünk Ildikó néni és Kriszti néni ültette el a magot, ők vezették a csoportunkat.

Délelőtt volt játék, történettanulás és szerepgyakorlás. Délután különböző programokon vehettünk részt. A barátnőm és én is tartottunk kézműveskedést. Volt számháború, amit bár sajnos nem mi nyertünk meg, de azért így is élveztük. A medencézésre is lehetőség nyílt, a kicsit rossz időjárás ellenére.

Minden este lementünk a templomba, ahol péntek este mi is szerepeltünk, a csodálatos halfogás történetét adtuk elő. Este a Teaház és a zsíroskenyerezés következett, ahol én is segítettem.

És ha még nem fáradtunk volna el kelőképpen, társasjátékok is a rendelkezésünkre álltak.

Nekem a tábor egyszóval a *minden*. A barátok, a család, a szórakozás, a testi-lelki feltöltődés, és Isten.

Amikor a hét végén autóval indulunk haza a hegyről, olyan érzésem van, mintha csak ezer év múlva jöhetnék vissza, de amikor egy évvel később újra megérkezünk a hegy lábához, úgy tűnik, mintha csak egy hete lettem volna itt.

Fazakas Janka, 5. hittan csoport

Először táborozóként nagyon nagy élmény volt ez a tábor. Biztos, hogy nem ez volt az utolsó alkalom, hogy részt veszek benne. Különösen tetszettek a reggeli felvezetések és a dicsőítés.

Az Uzziás ifibe kerültem, akik nagyon befogadóak voltak, és emiatt új barátokra tettem szert. Büszkeséggel tölt el, hogy a győztes focicsapat tagja lehettem.

Az emberek nagyon barátságosak voltak, a légkör pedig nyugodt. Az egészet nagyon istenközelinek éreztem.

A közösségi programok közül kiemelném a Teaházat, ahol egyik este még segítettünk is, nagyon jó hangulatú beszélgetések és társasozások zajlottak ott.

Az ifinken belül egy kisebb szívatásháború indult a fiúk és lányok között, ebből vicces történetek kerekedtek.

A kirándulás is nagyon tetszett, voltak, akik megérkezve az úticélhoz, lepihentek, mi uzziásos fiúk inkább a vízibiciklizést választottuk. Estefelé az ifimmel gyakran a lelátónál néztük a csillagos eget. Sajnos az idő nem volt olyan meleg, mi mégis lementünk egyszer medencézni, sőt a győztes meccs után ruhástól csobbantunk a vízbe.

Hálás vagyok Istennek és a gyülekezetnek, hogy részem lehetett ebben az élményben.

Ördögh Dénes, Uzziás ifi

Buborékos játék

18. csoport

Ország Mariann szárnyai alá gyűltünk össze. Noha sokan ismertük már egymást, az új csoportösszetétel és Mariann első vezetése a hét érdekes színfoltja volt.

Jólesett beszámolni napjaink nehézségeiről, örömeiről. Őszintén elmondtuk a kevésbé szép dolgainkat is, de az örömteli események se maradtak el. Ki-ki igyekszik a maga helyén felismerni a talentumait, a lehetőségeit, és ezekkel jól gazdálkodni. Oly sokszor csak a körülményeinkre tekintünk, amelyek akadályoznak minket. Mégis hangzott a biztatás, hogy kezdjük el! Feszüljünk neki a nehézségnek is! Ne keseredjünk el! Ha csak kis részt végzünk is el a napi munkánkból, már előrehaladunk. Nem járunk egy helyben a hit útján. Mindenki megfogalmazódott az igény, hogy az idejét jól használja fel. Tervekről, napi eredményekről hallottunk. Ki-ki beszámolt a foglalkozásáról, a munkaszeretetről, vagy éppen a munkahely adta nehézségéről.

Ötletek hangzottak el, hogyan lehet a konfliktusainkat kezelni. Hogyan lehet szavakkal vagy akár szavak nélkül is kíváncsossá tenni a keresztyén élet értékeit.

Bollmann-né Máthé Györgyi, 22. csoport

Sátoraljaiújhelyen 443-an (hétvégén 461-en) táboroztunk

Új ifi bemutatkozása

16. csoport

A 7-9 éves hittanosok csoportjában tizennégy gyermekkel minden délelőtt az aznap esti alkalom igéjét vettük, előkészítve a gyerekeket az esti áhítat megértésére. Ezt segítették még a csoportban tanult énekek, a fűzetvezetés, színezés és a bibliai igék kívülről történő megtanulása. Minden nap egy kis kirándulást tettünk a táboron belül. Maradt idő egy-egy frissítő játékra is. A gyerekek nagy örömmel érkeztek a foglalkozásokra, délutánonként pedig különböző sporttevékenységeken vettek részt. Leírták, hogy mi volt nekik a legjobb a héten:

„A legjobb az volt, amikor röplabdáztunk a nagyokkal.” (*Vaszkó Mihály*)

„Nekem a számháborúzás volt a legjobb.” (*Kis Kornélia, Karap Anna*)

„A Táborgyertyán és a számháborúzásban részt venni.” (*Hermann Anna, Karap Virág*)

„Nekem is a Táborgyertya és a tábori képek levetítése tetszett a legjobban.” (*Nagy Petra*)

„A focizás volt a legizgalmasabb.” (*Baranyai Dániel, Ács Ivánka Örs*)

„A kézilabdázás tetszett a legjobban.”

„Nekem a kosárlabdázás volt a legjobb.” (*Hodossi Nándor*)

„A túrázás, a templom megnézése belülről és a Smaragdvölgy volt a legszebb.” (*Molnár Lea*)

„Mi egyik délután elmentünk a családdal bobozni, és az nagyon jó volt.” (*Dezső Vencel*)

„Nekem a focizás és a számháborúzás volt a legjobb.” (*Szolnoki Bálint*)

„Nekem a délelőtti csoport alkalmak tetszettek a legjobban. Jó volt együtt lenni.” (*Gyimóthy Anna Kincső*)

*Bokor Zsolt, Bokorné Máthé Gabriella
(csoportvezetők), 3. hittancsoport*

Az idei volt a nyolcadik táborom. Sajnos egy rossz hírrel indult a tábor, mert amikor odaértünk Sátorlaújhelyre, akkor tudtuk meg, hogy eddigi ifink, a Rúben megszűnt.

Így idén egy új ifibe kerültem, a Págielbe. Egy kicsit tartottam tőle, hogy nehezebb lesz feloldódnom, de már az első napon rájöttem, hogy nagyon jól fogom érezni magam az új csoportomban.

A beszélgetések során rengeteg tapasztalatot szereztünk és közelebb kerültünk Istenhez.

A sok program és lehetőség közül a szerdai túrát emelném ki.

Rudabányácskára mentünk, összesen 10 km-t tettünk meg.

Jókat beszélgettünk az ösvényeken, rengeteg új embert ismertem meg és az egész túra során éreztük Isten jelenlétét.

A túra célállomásán megcsodálhattunk egy görögkatolikus templomot és megpihenhettünk kicsit a Smaragdvölgyben. Összességében a táborban lelki feltöltődést, illetve rengeteg tapasztalatot gyűjtöttünk, és nagyon várom a következőt.

Málik Ádám, Págiel

Nehéz alkalmazkodni 430 ember igényeihez. Hogy lehet megszervezni úgy egy heti programot, hogy az egyaránt megfelelő legyen – ha nem is mindenkinek, de – a táborlakók többségének? Gyülekezetünk vezetőinek ez zseniálisan sikerült. Szinte mindenben hajba lehetne kapni, ha akarnánk: mikor legyen ébresztő és takarodó, ki mikor használhatja a medencét, mit énekeljünk (és milyen hangosan), mennyit gyalogoljunk, lemenjünk-e szemerkélő esőben a városi templomba stb. A táborban mégis óriási békesség és harmónia uralkodott.

A kritikus pontok közé tartozik az is, hogy milyen legyen a lelki és a többi program aránya. Mindig akad, akinek túl sok a kötöttség, de olyan is minden évben van, akinek kevés az igei tartalom. Az évek alatt (véleményem szerint) ezt is tökéletesen sikerült harmonizálni. Reggel az elcsendesedésre vágyók kezdhetik a napot a tábori kápolnában egy áhitattal, délután szabadon lehet Bibliát vagy keresztyén irodalmat olvasni, elmélyült beszélgetéseket folytatni. Olyan csoportokról is tudok az elmúlt években, akik ebéd után folytatták a délelőtti megkezdett témát, mert még annyi kitérgetni valójuk maradt! Este pedig, az istentisztelet után nem kötelező a zajos Teaházat választani, elvonulhat ki-kí a szobájába.

Számomra az idei tábor újdonsága a reg-

geli áhítat lelket felüdítő hatása volt. Korábbi években az ébresztő éneklés hallatán csak átfordultam a másik oldalamra, s átaludtam az első turnus reggelit. Persze éjszaka az utolsók között jöttem el a Teaházból, s időnként éjszakai őrzáratozást is vállaltam. (Olyan érzés volt beterelni a vidáman trécselő ifiseket a házakba, mintha golyókat gurigattam volna felfelé egy lejtőn.) Most édesanyámat kísérgetve minden reggel elmentem a kápolnába, s bár kissé még bambán, de már sokkal tisztább érzésekkel és emelkedettebb lélekkel kezdtem a napot. Csodálkoztam azon, hogy a jelenlévők száma nem lett egyre kevesebb a napok előrehaladtával, azaz a fáradtság ellenére sokan választották alvás helyett a reggeli csendességet. S ami főként nagy örömet okozott nekem, nemcsak mi, „élemedett korúak” vettünk részt, hanem ifisek is jó néhányan. Na, azért attól nem tartok, hogy jövőre nem lesz elég az ülőhely a kápolnában..., de ha mégis, szívesen végigállom az áhítatot!

Hodossiné Sugár Éva, 25. csoport

Sifi ifi

Bár most voltam először táborban, mégis úgy éreztem magam ebben a közösségben, mintha már rég ide tartoznék. Ez ugyanúgy vonatkozik a tábor egészére, ahol az idős korosztálytól kezdve a bölcsisekig bárkivel találkozhatunk, mint a kis csoportunkra. Bár csak egy embert ismertem, a játékoknak hála, mindenkihez közel kerültem.

A témával kapcsolatban Csilla néni sok vicces történetet osztott meg velünk, amelyekből tanulhattunk, és közben mi is megnyíltunk.

Őszintén beszéltünk az érzéseinkről, a hitünkéről. Volt szó Istenről, a teremtésről, bűnről, megváltásról, megtérésről. Eközben jobban megismertük Istent, egymást és önmagunkat.

Egész héten izgatottan vártam a Táborgyertyát, mert nagyon sok jót hallottam róla, de azt el sem tudtam képzelni, hogy ilyen szép lesz.

A táborra mint a legszebb nyári programomra fogok emlékezni majd, és remélem, hogy jövőre is tudok menni!

Fekete Csenge, 6. hittancsoport

A gyülekezeti tábor mindig különleges alkalom számomra. Az utóbbi két évben azonban nem lehettem részese a sátoraljaiúj helyi eseményeknek. Annak a tudatában jöttem idén a táborba, hogy semmiképpen nem a megszokott közegbe érkezem, hiszen először leszek a Mix ifiben, aminek legtöbb tagjával év közben nem is tudtam találkozni, illetve a fülembbe jutott az is, hogy az üdülőben is átalakult pár dolog. Vártam, hogy mit hoz a változás. A lényeg azonban ugyanaz maradt: a lelki feltöltődés, az Istennel való közelség, az Ő dicsőítése, a közösség megélése. Úgy vettük fel már első délelőtt a kiscsoportos beszélgetés menetét, mintha csak tegnap váltunk volna el. Mindaz, amiből feltöltekezni jöttem, megvalósult, sőt a változás miatt még bőségebben, mint gondoltam. Új embereket ismerhettem meg, új gondolatokat. Fejlődhettem az alkalmazkodásban, növekedhettem a türelemben. Új énekeket tanulhattam, és azt, hogy Rudabányácska a Zemplén gyöngyszeme. Az új és a megszokott keveréke által gazdagodhattam.

Kovács Eszter, Mix ifi

Zenekar

Mi lesznek, ha nagy lesznek? Már az egész kicsi gyerekek is határozott a válasza: tűzoltó, óvónéni, mozdonyvezető, traktoros, kukás..., hogy csak a leggyakoribbakat említsem. Erre mi, a bölcs felnőttek, persze egyből messzemenő megállapításokat teszünk: az jól keres, az nem jó, kevés a pénz, nincs megbecsülése stb.

Szülőként a legjobbat akarjuk gyerekeinknek. Körültekintően, a jövőbe nézve választunk óvodát, iskolát, pedagógust, különórát. Ez így helyes is, de ne feledjük, önmagában kevés. Hallottuk az Igét: „Akár esztek tehát, akár isztok, bármi más cselekedetek, mindent Isten dicsőségére tegyetek.” (1Kor 10,31)

A gyerekek a képességeiket már megkapták, minden azon áll, hogyan sikerül azokat forgatni.

A tábor témájához kapcsolódva, a csoportban is feltettem a fenti kérdést. A válaszok könnyen jöttek. Bátran, büszkén, csillogó szemmel és szilárd meggyőződéssel mondták el, mit szeretnének dolgozni, ha felnőttek lesznek.

Az út odáig még hosszú. Kérünk Istenünk, hogy felnőve is megmaradjon bennük ez a lelkesedés, a jövőbe vetett reménység, merjenek nagyot álmodni, és Tőled kapjanak hitet, erőt és tudást a megvalósításhoz, álmaik beteljesüléséhez.

A délelőtti alkalmakon sok foglalkozásról beszélgettünk, a bibliai történeteken keresztül voltunk halászok, orvosok, pékek, kőművesek.

Felismertük, hogy Isten mindenkinek szán feladatot, hasznos tevékenységet, és mindenki tud valamit tenni a másikért.

Mile Anita, Óvoda (Halacska csoport)

Szilász ifi

Örülök, hogy eljuthattam a táborba. Volt sok kézműveskedés, az óriás-buborék-fújás is nagyon tetszett. A Teaházban együtt lehettünk a tesómmal, a legjobb barátnőmmel, Encivel és a mamájával. Új barátokat szerezhettem. Sokat tanultam Istentől a csoportfoglalkozáson. Jézus rengeteget segített, pl. a halászoknak, a bénultaknak, a szegényeknek. És mirajtunk is segít, még ma is. A legjobb az volt, hogy hálából énekelhettem, és mindig lejutottunk a temp-lomba, hogy Istent dicsőítsük.

Nagy Orsolya, 4. hittancsoport

Kézműves foglalkozás

Kedves Testvérek!

Bizonyára sokan értesültek róla, hogy az idei táborból hazatérve elveszett a sporttáskám, benne a számomra kedves és személyes dolgaimmal együtt. A tábor áldásait ez egy csöppet sem tudta elhomályosítani, ugyanakkor nagyon meghatott a Gyülekezet figyelmessége, anyagi támogatása, mely nagy segítséget jelentett a tárgyaim pótlásában, így ezúton szeretném megköszönni mind a kezdeményezést, mind a hozzájárulást!

„Mindenkor örüljetek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thessz 5,16-18)

Hálás szívvel:

Polonkai Vanda

Smaragd völgyi tónál

Hírek

- ♦ *Szeptember 15-én* vasárnap délbén **batyus piknik** lesz a pályán
- ♦ **Istentiszteletek érdeklődőknek:** *szeptember 15, 22 és 29-én* fél 11-kor
- ♦ A **Bibliaiskola** első alkalma *október 4-én*, pénteken este 7 órakor kezdődik.

Családunkkal a gyülekezeten kívülről érkeztünk első alkalommal Sátoraljaújhelyre táborozni. Kismamakörös anyukaként nekem sok ismerősöm volt, de a gyermekeink alig ismertek valakit a saját korosztályukból. Számunkra a legnagyobb élmény az volt, hogy a kisebb lányaink már kedden megkérdezték, hogy ha rendet raknak (!) a szobában, akkor behívhatják-e a barátait. Szerdára a nagylány is talált barátot magának, s utána hol nálunk segítettek fölkeltetni a picit a délutáni alvásból, hol órákra eltűntek játszani valamit.

Istennek dicsőség, a szülőknek pedig köszönet azért, hogy olyan csemeték nevelődnek a gyülekezetben, akik a kívülről jövő, ismeretlen gyerekeket is ilyen kedvességgel és szeretettel tudják fogadni! Hasonló jó élményünk volt nekünk, felnőtteknek is, akár a kiscsoportos beszélgetéseken, akár az étkezésekkor, vagy a különböző alkalmakon.

Hintabalesetben a hatéves lányunk egyik maradandó fogából lepattant egy darab, így az ő mosolyában nem csak lelki értelemben hoztunk haza örök emléket a huszonnegyedik táborból.

Pándyné Bacskai Katinka, 19. csoport

Urréti közösségünk 80 fővel a Balaton mellett táborozott

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyverdei Református

Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 650 példányban

27. évfolyam 9. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

Mondjátok meg, hogy most milyen évszak van?

